

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **5686** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. В. П. против решение изх. № 9001413/05.06.2023 г. на председателя на Софийски районен съд (СРС). Ответникът в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Със заявление за достъп до обществена информация вх. № 29003307/23.05.2023 г. на СРС жалбоподателката поискала следната информация:

1. Назначавано ли е вещо лице инж. Л. И. Г. за извършване на съдебно-техническа експертиза по дела, разглеждани от районен съдия П. Т. С. - В., 25-ти състав, ГО, СРС?
2. Информация за общия брой на съдебните дела, разглеждани от районен съдия П. Т. С. - В., по които е назначавано като съдебно-техническа експертиза вещото лице инж. Л. И. Г.;
3. Информация за всички дела, разглеждани от районен съдия П. Т. С. - В., по които е назначавано вещото лице инж. Л. И. Г. за извършване на съдебно-техническа експертиза, е посочване на номер на делото и година на делото;

4. Определенията, с които е назначавано вещото лице Л. И. Г.;
5. Справките, изготвени като отчет за изготвените съдебно-техническите експертизи от вещото лице Л. И. Г., назначени по разглежданите от районен съдия П. Т. С. - В., 25-ти състав, ГО, СРС?
6. От кога/ от коя година вещо лице инж. Л. И. Г. е назначавано за извършване на съдебно-технически експертизи по дела, разглеждани от СРС;
7. Информация за общия брой на изготвените от вещо лице инж. Л. И. Г. експертизи по дела, разглеждани от СРС, от първото ѝ назначение като съдебно-техническа експертиза в СРС до настоящия момент.

По отношение на исканата информация по т.1, 2, 3, 6 и 7 издателят на оспорения акт приел, че не може да я предостави, тъй като не разполага с нея. В тази връзка са изложени мотиви, че така поисканата информация има характеристиките на обществена и служебна информация съгласно чл.2, ал.1 във връзка с чл.11 и чл.17 ЗДОИ, т. е. която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Същевременно, СРС не води статистика за броя дела, по които дадено лице е назначавано като вещо лице, съответно му е възлагано изготвянето на съдебна експертиза, още по-малко за брой дела, разпределени на конкретен съдебен състав. СРС не води отчет и за периода, в който дадено лице е назначавано за извършване на съдебно-технически експертизи по дела, разглеждани от същия съд, нито за общия брой на изготвени от вещо лице експертизи. Такива задължения не са вменявани на СРС по закон, нито справки в този вид са изготвяни за статистически или други цели от съда. С процесното заявление е поискано извършване на нарочна обработка на данни само и единствено за нуждите на настоящето производство по ЗДОИ, за предоставяне резултатите от така извършената обработка на заявителя. Посочва се в мотивите на обжалваното решение, че съгласно трайната съдебна практика на Върховен административен съд, задълженият субект по ЗДОИ е задължен да предостави обществената информация във вида, в който тя се съхранява при него, като не може да бъде задължаван да обработва допълнително и систематизира наличната му информация единствено за целите на производството по ЗДОИ.

По отношение на исканата информация по т.4 от горепосоченото заявление издателят на оспорения акт приел, че същата касае осигуряването на достъп и получаване на копия от съдебни актове по дела, по които заявителят не е страна. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, този закон не се прилага за достъп до информация, за която е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване. Съгласно чл. 360н, във връзка с чл. 360с, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), Висшият съдебен съвет води единен електронен публичен регистър на съдебни актове на съдилищата, като всеки има право на свободен и безплатен достъп до обявените в регистъра актове при спазване на изискванията за защита на личните данни. Изключение от свободния достъп и ограничаване на публичността се допуска при изрично посочените производства в чл. 13 от Наредба № 4/16.03.2017 г. за воденето, съхраняването и достъпа до регистъра на актовете на съдилищата. Изключването на публичността на съдебните актове не ограничава достъпа на лицата, които имат правен интерес да се снабдят с препис от тях. Съгласно чл.77, ал.2 и ал.4 от Правилника за администрацията в съдилищата (ПАС), страните по делата и техните представители осъществяват правото си на достъп до информацията в производствата по реда на процесуалните закони, а лицата, които не са страни по делото, имат правата на

страните при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба. Съгласно чл.78, ап.2 ПАС, копия от приложените към делата книжа се издават от съдебната администрация в деня на поискването им или най-късно на следващия ден в случаите по чл.78, ал.4, изречение второ ПАС. Страните и техните представители могат сами да копират и фотографират книгата по делото при извършване на справка. Копия от приложения към делото книжа се предоставят на адвокат, който не е пълномощник на страна по делото, въз основа на писмена молба и след разпореждане на съдията-докладчик. Предвид изложените съображения, подателката на заявлението била уведомена, че може да получи търсената информация по т.4 от последното по предвидения в чл.77 ПАС ред.

По отношение на исканата информация по т.5 от същото заявление било преценено, че налага предоставяне на достъп до лични данни на физическо лице, попадащи в обхвата на чл.4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 в частта на икономическа идентичност на физическото лице, за което е отправено искането. Тъй като съгласно чл.2, ал.5 ЗДОИ, законът не се прилага за достъпа до лични данни, последният бил отказан за търсената информация в тази част на заявлението.

В производството пред съда не бяха представени доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват изводи, различни от формираните от издателя на оспорения акт. Председателят на СРС е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. Както е отбелязано в мотивите на обжалваното решение, той дължи предоставяне на информация, която е обществена по определението на чл.2 ЗДОИ и която е налична при субекта по чл.3 ЗДОИ. Дори да се приеме, че поисканата информация по т.1, 2, 3, 6 и 7 от заявлението е от естеството на посочената в чл.2 ЗДОИ, то не се установи тя да е била събирана и налична в администрацията на съда, за да бъде предоставена. Действително, не съществува нормативноустановено задължение за събиране на търсените от заявителя данни, в това число по повод направено искане. Наред с това, съвкупната преценка на изявленията, инициирали производството по издаване на оспорения акт, налага извода, че заявлението няма за предмет достъп до обществена информация, а данни за трудовата дейност и възнагражденията на конкретно лице. Поради това, искането не представлява такова за достъп до обществена информация по смисъла на чл.2 ЗДОИ, а съответно, последният е неприложим спрямо същото искане, както е изложено и в мотивите на решението относно т.4 и т.5 от заявлението.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че решението е издадено от компетентен орган в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същото е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. П., с ЕГН [ЕГН], против решение изх. № 9001413/05.06.2023 г. на председателя на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия:

